

Arrest

nr. 177 967 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 7 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. HAUWEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Liberiaans staatsburger bent, geboren op 2 december 1993 te Monrovia, van de Moku ethnïe. U heeft uw vader, Alexander S. nooit gekend en uw moeder, Sarah K. (CGVS 98/14436) vertrok naar België toen u nog jong was. Toen u jong was, ging u samen met uw andere zussen bij uw grootvader (vader van uw moeder) wonen in Logan Town. U beviel van een zoon, David A. K. Jr. III toen u vijftien jaar was. Uw zoon is momenteel bij zijn grootmoeder langs vaderskant en u hebt nog een relatie met de vader, jullie willen huwen. U bleef bij uw grootvader en uw stief-grootmoeder wonen tot u 17 jaar was.

Uw grootvader kon niet meer voor jullie zorgen en besloot daarom dat het beter was dat u en uw zussen in Ashmus street zouden wonen. Om in jullie levensonderhoud te kunnen voorzien en om het schoolgeld

voor u en uw zus Tanneh te kunnen bekostigen, gingen uw oudere zussen in de prostitutie. U rondde uw middelbare school af in Liberia. Toen uw grootvader jullie levenssituatie niet langer kon aanzien, drong hij er bij uw moeder, die ondertussen Belg was geworden, op aan dat ze voor jullie moest zorgen. Uw moeder startte daarop het proces voor gezinshereniging en u, uw zus Tanneh en uw zus Weysameh konden naar België komen met een geldig visum op 7 augustus 2012. Jullie kregen een Fkaart - Verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. U ging naar school in België en u behaalde uw diploma assistent-verpleegkundige. Uw moeder besloot echter dat jullie niet langer bij haar mochten blijven waardoor jullie F-kaart werd afgenomen op 14 april 2014. Toen jullie nergens meer konden verblijven, besloten u en uw zus Tanneh (15/18383) asiel aan te vragen. Uw zus Weysameh vroeg geen asiel aan omdat ze een geldig verblijfsstatuut heeft omdat ze de moeder is van een Belgisch kind.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend.

U verklaart dat u niet terug naar Liberia kan gaan omdat u er niemand meer heeft waardoor u verklaart dat u bij terugkeer zal gedwongen worden om u te prostitueren. (zie gehoor CGVS, p 11)

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten of er niet naar kan terugkeren, omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

U bent immers met een geldig visum naar België gekomen en van 9 augustus 2012 tot 14 april 2014 heeft u in België gewoond met een F-kaart. U vreest echter dat u bij terugkeer naar Liberia **gedwongen zal zijn om in de prostitutie te gaan**. Echter dient er te worden opgemerkt dat er **geen enkele aanwijzing is dat u zich daadwerkelijk zal moeten prostitueren bij terugkeer naar Liberia**.

Uit uw verklaringen blijkt dat u asiel vroeg in België om uw verblijf in België te verlengen. U haalde aan dat jullie (u en uw zus Tanneh) een plek moesten vinden om te slapen en om jullie te voeden en dat jullie daarom asiel vroegen (zie gehoor CGVS, p. 8). Verder verklaart u in België te willen blijven om uw Nederlands te verbeteren, geen geld te hebben om in Afrika naar school te gaan en dat hier (in België) de overheid helpt om je schoolkosten te betalen. U haalt ook aan niet terug te willen naar Liberia omdat de mensen u zullen uitlachen omdat u naar Europa ging en terugkeerde zonder iets bereikt te hebben (zie gehoor CGVS, p. 12). Al deze door u aangehaalde motieven tonen aan dat u om economische redenen niet wil terugkeren naar Liberia. U verklaart dat u geen andere optie heeft in Liberia en dat u opnieuw in de prostitutie zal belanden om voor u en uw zoon te kunnen zorgen (zie gehoor CGVS, p 11). U verklaart dat u niet weet of u met uw diploma 'assistent verpleegkundige' aan werk zal kunnen geraken in Liberia (zie gehoor CGVS, p 11). Uw verklaring dat u bij terugkeer sowieso in de prostitutie zal belanden is bijgevolg niets anders dan een bonte bewering daar u niet op de hoogte bent van uw arbeidsmogelijkheden in uw land van herkomst.

Bovendien doen uw verklaringen vragen rijzen bij het door u geschetste profiel:

U vreest geen andere keuze te zullen hebben dan zich te prostitueren bij een terugkeer naar Liberia. Er dient echter vastgesteld te worden dat u verklaart, na een verblijf van bijna 4 jaar in België, nog steeds een relatie te hebben met de vader van uw kind. U verklaart dat jullie met elkaar willen huwen (zie gehoor CGVS, p. 6, 11). Uit uw facebook-profiel blijkt zelfs dat jullie reeds getrouwd zouden zijn. U verklaart bovendien dat jullie beiden jullie scholing hebben beëindigd (zie gehoor CGVS, p. 10), wat in een land als Liberia (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) toch geen evidentie blijkt te zijn. U verklaart merkwaardig genoeg niet te weten of uw partner David in Liberia werkt en blijkt hem dat ook niet gevraagd te hebben, hoewel hij de zorg voor uw zoon op zich neemt (zie gehoor CGVS, p. 10). Uit zijn facebook-profiel blijkt nochtans dat hij management zou gestudeerd hebben aan de universiteit van Monrovia en bij het ministerie van transport heeft gewerkt (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier).

Verder blijkt uit zijn facebookprofiel dat hij onlangs in mei nog naar de VS reisde. **Uit deze informatie blijkt allerm minst dat jullie in Liberia een leven van ontbering tegemoet gaan, integendeel.**

Verder verklaarde u voor het CGVS dat uw vader Alexander S. in 2012 zou overleden zijn (zie gehoor CGVS, p. 10-11). Voor de DVZ verklaarde u echter dat hij in 2013 is overleden (zie verklaring DVZ, nr. 13A). Uw zus Tanneh is blijkbaar nog niet op de hoogte van zijn overlijden aangezien zij voor de DVZ verklaarde dat hij zich nog in Liberia bevindt en dat ze weliswaar geen contact meer met hem heeft (zie verklaring DVZ, nr. 13A van uw zus Tanneh S.). Jullie nemen beiden afstand van uw vader en verklaren beiden geen contact met hem gehad te hebben, maar er dient wel vastgesteld te worden dat uw vader eind 2011 zorgde voor de nodige documenten aangaande jullie gezinshereniging met jullie moeder (zie informatie in jullie administratief dossier), waaruit trouwens blijkt dat uw vader 'staf member' was/is van de 'Liberia Intellectual Society of Scholars and Academia'. Merkwaardig tenslotte is nog dat uw vader, van wie u beweert dat hij in 2012 of 2013 zou overleden zijn, in oktober 2015 zijn facebookprofiel nog aanpaste (zie informatie in uw administratief dossier).

Uit voorgaande elementen blijkt dat het profiel dat u van zichzelf schetst als een kansarme Liberiaanse vrouw die om te overleven gedwongen zal worden zich te prostitueren, niet standhoudt.

Aangezien uw vrees louter is gebaseerd op veronderstellingen en daar u deze bovendien niet kan aannemelijk maken, kan er op basis van uw relaas geen bescherming worden toegekend.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. U legt uw origineel Liberiaans paspoort voor waaruit blijkt dat u een visum ontving om naar België te komen. U legt daarnaast ook verschillende documenten voor die noodzakelijk waren voor het bekomen van de gezinshereniging. Deze wordt echter op geen enkel moment in twijfel getrokken. Tot slot legt u ook een foto voor van u en uw kind. Ook deze voegt niets toe aan uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert "de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: vreemdelingenwet), van het rechtsbeginsel van het recht op verdediging en op tegenspraak, van de zorgvuldigheidsplicht en het beginsel van behoorlijk bestuur, van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."

Verzoekster stelt inzake de asielmotieven:

"Het CGVS beweert ten onrechte dat verzoekster slechts een asielaanvraag zou hebben ingediend om haar verblijf in België te verlengen nadat ze in België problemen kreeg met haar moeder.

Zoals vermeld in het feitenrelaas, is het omdat de grootvader niet langer kon aanzien dat verzoekster en haar zussen zich prostitueren dat hij er bij hun moeder op aandrong dat ze voor ze moest zorgen. Haar moeder startte daarop het proces voor gezinshereniging. De vrees van verzoekster dat ze bij terugkeer naar Liberia opnieuw gedwongen zal zijn om haar te prostitueren was dus ook de directe oorzaak van de gezinshereniging.

Op dat moment, was het proces voor gezinshereniging de enige mogelijkheid om in België te vestigen gezien verzoekster haar niet bevond op het Belgische grondgebied."

Omtrent de vrees van verzoekster dat ze bij terugkeer naar Liberia opnieuw gedwongen zal zijn om zich te prostitueren, stelt verzoekster:

"Verwerende partij beweert dat er geen enkele aanwijzing zou zijn dat ze haar daadwerkelijk zal moeten prostitueren bij terugkeer naar Liberia. Volgens het CGVS, is haar verklaring dat ze bij terugkeer in de prostitutie zou belanden niets anders dan een bonte bewering daar ze niet op de hoogte is van haar arbeidsmogelijkheden in haar land als verzoekster een diploma kreeg. Dit argument toont aan een gebrek aan analyse van het CGVS van de ernstige economische en sociale situatie in Liberia.

Er dient vastgesteld te worden dat de arbeidsmogelijkheden bijna onbestaanbaar zijn in Liberia, zelfs als je een diploma kreeg of je scholing hebt beëindigd"

Verzoekster verwijst uitgebreid naar landeninformatie omtrent het gebrek aan arbeidsmogelijkheden.

“Wat betreft het overleden van de vader van verzoekster, wil verzoekster graag opmerken dat ze geen relatie met haar vader hadden. Hij heeft hen verlaten. Verzoekster en haar zussen zien hem als een vreemd. Het feit dat hij haar en haar zussen heeft geholpen in het proces voor gezinsherinnering verandert niets. Ze wilden niets horen over hem, waardoor het niet verassend is dat Tanneh niet op de hoogte was dat hij overleden was.

Zoals de meeste jonge vrouwen in Monrovia, moest verzoekster haar prostitueren om te kunnen overleven sinds ze 14 jaar is, hoewel ze een vriendje in Liberia had.

In tegendeel tot wat beweert het CGVS en tot wat leek op facebook, is verzoekster niet meer met die ex-vriendje « David ». Verzoekster wil graag nadere bijzonderheden geven. Toen die man leerde dat haar F-kaart werd afgenomen, was hij zich vreemd gaan gedragen. Hij nam niet meer contact met verzoekster op. Hij ging naar de grootmoeder van verzoekster om het akkoord over de bruidsschat van hun toekomstige huwelijk te verbreken. In mei 2016, vertrok hij dan naar VS met een andere vrouw en heeft haar kindje alleen bij zijn grootmoeder achtergelaten. Verzoekster nog stuurt geld naar Liberia voor hun kindje wanneer dat mogelijk is. Dat is iets wat haar buitengewoon aangrijpt. Ze slaagt er niet in om daaraan voorbij te gaan. Verzoekster wil graag Uw Raad informeren dat David startte om niet meer contact op te nemen voor het moment van het gehoor bij het CGVS. Dit verklaart waarom ze leek niet te weten of hij in Liberia nog werkt. Ze wilde dat haar niet toegeven omdat het allemaal zeer deprimerend voor haar is. Ze wilde niet eraan denken. Ze is nog echt verliefd op die man. Bovendien, wist ze niet dat deze verklaringen echt belangrijk waren om haar asielrelaas te steunen.

Niemand bij een terugkeer kan verzoekster helpen. Haar vrienden uit Liberia zijn arm en contact opnemen met haar en haar zussen alleen om geld te bedelen (zie stuk 3 - berichten). Bijgevolg, is er een realistische kans dat verzoekster in onmenselijke omstandigheden zal leven en dat ze haar zal prostitueren in Liberia om te kunnen overleven en voor haar zoon te kunnen zorgen. Verzoekster heeft vermeld dat ze liever heeft zelfmoord plegen dan terug te keren.

Verzoekster heeft een zeer moeilijke thuissituatie hier in België gezien haar moeder aan de drank verslaafd is en gewelddadige is, toch heeft ze honderdmaal liever in België blijven dan terug naar Liberia te keren.

Uit zeer vele publieke artikelen en getuigenissen op het Internet, blijkt duidelijk dat prostitutie gemeengoed is geworden in Liberia, in het bijzonder in Monrovia, omwille van de dramatische economische situatie. Een groot aantal van de jonge vrouwen zijn gedwongen om in de prostitutie te belanden. Wanneer ze niet in de val van smokkelaars lopen, is prostitutie de enige manier om te kunnen overleven in een land waarin een overgrote meerderheid van de bevolking onder de extreme armoedegrens leeft.”

Verzoekster verwijst uitgebreid naar landeninformatie omtrent de oorzaken en gevolgen van prostitutie in Liberia.

“Verwerende partij heeft slechts een "2015 country reports on human rights practices" toegevoegd aan het administratief dossier. Dit verslag is verre van geruststellend en maakt duidelijk de slechte behandeling van vrouwen in Liberia (seksuele intimidatie, geweld tegen vrouwen, discriminatie...).

Het is opvallend dat er geen grondige onderzoek over de prostitutie van jonge vrouwen en de algemene situatie in dit land in het administratieve dossier te vinden is, ondanks de bijzonder ernstige economische en sociale toestand in Liberia. Het CGVS beschikt over de nodige middelen om een grondig onderzoek te doen, in tegendeel tot verzoekster. Het is niet omdat slechts een beperkte aantal liberianen in België asiel vragen dat verwerende partij moet niet de situatie verder onderzoeken.

Volgens het artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 :

"De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen :

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast (...)

Bijgevolg, door geen rekening houden met alle informatie van de zaak heeft het CGVS het artikel 27 van het KB en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet geschonden.

De beslissing werd op onzorgvuldige wijze genomen en algemeen bekende gegevens werden onvoldoende onderzocht. Het CGVS heeft haar zorgvuldigheidsplicht niet in acht genomen.

Bij terugkeer, kan verzoekster op niemand rekenen gezien haar naaste familieleden in Liberia, te oud, verleden of betrokken zijn. Niemand in Liberia kan haar opvangen en haar geld of voedsel lenen. Verzoekster zal in onmenselijke omstandigheden inde straat leven. Haar enige mogelijkheid om te overleven zal om haar te prostitueren, zoals het geval was in het verleden. Bijgevolg, leidt de dramatische economische toestand Liberia in casu tot vervolging en onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2.2.1. Verzoekster voert in wezen aan dat zij in Liberia reeds was geconfronteerd met prostitutie als middel van bestaan. Ingevolge een visum voor familiehereniging kon zij naar België komen en haar moeder vervoegen. Omwille van het gewelddadig gedrag en de verslavingsproblematiek van haar moeder in België werd een einde gesteld aan het samenleven met haar moeder.

Verzoekster is geloofwaardig wanneer zij stelt dat zij vanaf haar 13 of 14 jaar seks had om in haar levensonderhoud te voorzien. Zij is tevens geloofwaardig dat zij ingevolge deze seksuele handelingen op de leeftijd van 15 jaar een zoon kreeg en dat haar zussen ook in het milieu van prostitutie werkten teneinde in hun bestaan te voorzien (gehoor CGVS, p.9-10, p.15-17).

Verweerder oordeelt terecht dat verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging aanvoert. De vrees om bij terugkeer naar het Liberia in de prostitutie te moeten gaan, kan niet aangenomen worden als een gegronde vrees voor vervolging. Het risico om te behoren tot het prostitutiemilieu kan niet aangenomen worden als een grond voor vervolging. Prostitutie in Liberia, zoals deze zich voordoet blijkens de toegevoegde landeninformatie, valt niet onder één van de vijf gronden van vervolging. Het is vooreerst duidelijk dat prostitutie niet kan vallen onder ‘ras’, ‘godsdienst’, ‘nationaliteit’ of ‘politieke overtuiging’ (cf. artikel 48/3, § 4 van de vreemdelingenwet). Het begrip ‘sociale groep’ is evenmin van toepassing aangezien verzoekster zelf aanvoert “*dat prostitutie gemeengoed is geworden in Liberia, in het bijzonder in Monrovia, omwille van de dramatische economische toestand*”; bijgevolg kunnen prostituées niet aanzien worden als een groep die in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (cf. artikel 48/3, § 4, eerste lid, d)).

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Hoger werd vastgesteld dat verzoekster aannemelijk maakt dat zij opgroeide binnen een familie waarbinnen prostitutie aangewend werd als middel van bestaan. Verzoekster was zelf werkzaam in de prostitutie en hield hier op 15-jarige leeftijd een kind aan over.

Hoewel er inderdaad enige onduidelijkheden kunnen waargenomen worden in verzoeksters relaas, blijkt echter niet ter discussie te staan dat zij in België in een bijzonder moeilijke situatie met haar moeder leefde. Verzoekster is het slachtoffer van het gedrag van haar moeder. Het gedrag van haar moeder noodzaakte reeds diverse politionele tussenkomsten en is de oorzaak van het verlies van het verblijfsrecht van verzoekster.

Verzoekster maakt in het verzoekschrift aannemelijk dat ze geen relatie meer heeft met de vader van haar kind.

Verzoekster houdt voor dat zij Liberia verliet omdat haar grootvader haar uit het prostitutiemilieu wou brengen en houden. Het is zeker niet uit te sluiten dat verzoekster andere beroepen dan deze van prostituée kan uitoefenen teneinde te voorzien in haar levensonderhoud, te dezen kan gewezen worden op de opleiding die zij in België volgde.

Anderzijds kan evenmin worden uitgesloten dat verzoekster (die zich prostitueerde op de leeftijd van 14 jaar) door de wijze waarop zij opgroeide en het milieu waarin zij vertoefde, in combinatie met het verschijnsel prostitutie zoals dit blijkt uit de landeninformatie in het verzoekschrift, een reëel risico loopt om te vertoeven binnen het prostitutiemilieu. Dit reëel risico kan leiden tot ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2,b) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS